

Ekonomka Markéta Šichtařová: Globální ekonomika v ukrutné nerovnováze. Chvála sobců, úředníci proti těm, kteří je živí

- CZ24 News | 5. srpna 2021

V roce 2019 jsem napsala slova, která si nyní dovolím vypůjčit, protože na ně často vzpomínám. Neměnila bych na nich ani písmenko, pouze bych změnila mluvnický čas.

V knize jsem psala, že následující věci se stanou. Nyní můžeme říct, že je právě prožíváme:

„...ekonomika je doslova globálně v ukrutné nerovnováze. A proč příští krizi označujeme jako globální technokratická krize? No protože byla a bude globální, to dá rozum. Oběhne celou Zemi. A proč technokratická? Protože ji způsobí technokraté ve vedoucích pozicích státu. Technokraté se socialistickou mentalitou, kteří hluboce věří, že dokáží ekonomiku kočírovat. Že jejich rozhodnutí o davu je kvalitnější a lepší než milion svobodných voleb milionů jednotlivců o sobě. Že neviditelná ruka trhu je přežitkem.

Systematické chybování těchto technokratů se socialistickou mentalitou hluboce vychýlilo globální ekonomiku z rovnováhy. Dnes sice můžeme říci, že je před námi technokratická krize, ale dál už těch jistot moc není: Nevíme přesně, kdy přijde. Nevíme ani, jaké další šílené politiky během ní politici vymyslí a uskuteční. Tudíž taky nevíme, jak po jejím skončení bude svět vypadat. Zato pár věcí víme, či spíš můžeme tušit s vysokou mírou pravděpodobnosti. Tak například tušíme, že v jejím průběhu zažijeme divoké experimenty v hospodářské politice. A ačkoliv nevíme, jak přesně bude svět po jejím odeznění vypadat, můžeme předpokládat, že opět bude po ekonomické stránce vypadat o hodně jinak – socialističtěji. A pak ještě víme jedno, a to s celkem vysokou jistotou:

Jestliže první vlna globální technokratické krize akcelerovala čtvrtou průmyslovou revoluci, pak druhá vlna velmi pravděpodobně akceleroje další technologický skok: Totiž masové rozšiřování umělé inteligence...”

Poznáváte v tom, co jsem kdysi nazvala technokratickou krizí, to, co vlády světa v roce 2020 začaly označovat jako „koronaopatření“? A z toho všeho je také zřejmé, jaké „novinky“ můžeme v časech po roce 2020 nebo 2021 čekat. Čeká nás novinek celá řada:

Zmíněné technologické změny na sebe vzaly podobu home office, distanční výuky, ještě masovějšího použití internetu i umělé inteligence. A vedle nich se objevily o ony „divoké experimenty v hospodářské politice“: ještě větší riziko ultra záporných úrokových sazeb. Riziko vrtulníkových peněz. Riziko série státních bankrotů. Riziko zvyšování daní a vzniku úplně nových daní. Riziko zmrazení peněz v bankách jako před pár lety na Kypru. Čeká nás celkem jistě tvrdá regulace či úplný zákaz některých výdělečných aktivit, jako je třeba AirBnB.

A můžeme jít ještě dál. Roste riziko zásadních geopolitických změn, kdy už USA nebudou globální jedničkou. Roste riziko zásadních politických změn v Evropě – levice bude ještě mnohem víc než dosud tíhnout ke kolektivismu až neomarxismu. Roste riziko „kulturní revoluce“ spojené se soubojem generací. Roste riziko znárodnění některých údajně „strategických“ firem. Riziko konfiskace majetku třeba v podobě tažení proti kryptoměnám. Riziko politicky odůvodněné změny územních plánů. Riziko zákazu prodeje a převodu půdy. Riziko inflace. A dokonce roste v mnoha oblastech i riziko války, ať už občanské, nebo mezinárodní.

Zkrátka řečeno ještě jinak: dojde k opuštění posledních zbytků kapitalismu. Stát, jeho úředníci i média budou stále víc hlásat, že ti, kdo podnikají, vyrábějí, nabízejí služby, starají se sami o sebe, že ti, kdo namísto chránění zdraví druhých chrání především zdraví své, ti, kdo upřednostňují rozum a informace nad emocemi a vírou – že to jsou sobci a jsou nebezpečím pro kolektiv. A přitom bez jejich „sobecké“ existence a bez jejich schopnosti vytvářet bohatství by státní úředníci pomřeli hladu, protože samotné nekryté natištěné papírky označované za peníze by je nenakrmily.